

16 Οκτωβρίου 2015

Τα δέκα κορυφαία κρεμλίνα της Ρωσίας

/ Γενικά Θέματα

Μπορεί η Μόσχα δικαίως να υπερηφανεύεται για το Κρεμλίνο της, ωστόσο, δεκάδες ρωσικές πόλεις έχουν να επιδείξουν τα δικά τους ιστορικά και εξίσου εντυπωσιακά κρεμλίνα.

Το Κρεμλίνο αποτελεί το πιο ξακουστό αξιοθέατο της Μόσχας. Τα κόκκινα τείχη, η καμπάνα του Τσάρου, το κανόνι του Τσάρου και ο Μυστικός Πύργος είναι τα κυριότερα σημεία ξενάγησης των επισκεπτών. Γνωρίζετε όμως πως υπάρχουν δεκάδες κρεμλίνα στη Ρωσία; Η λέξη “κρεμλίνο” στα ρωσικά σημαίνει μεσαιωνικό κάστρο ή φρούριο. Το Κρεμλίνο της Μόσχας αποτέλεσε πρότυπο και για τη δημιουργία των άλλων κρεμλίνων σε ιστορικές ρωσικές πόλεις. Τον 18ο και 19ο αιώνα, όμως, τα οχυρά αυτά χάνουν τη στρατηγική τους σημασία και τα πιο πολλά γκρεμίζονται, ενώ τα υλικά τους χρησιμοποιήθηκαν για ανοικοδόμηση κτιρίων και κατοικιών. Σήμερα, τα περισσότερα σωζόμενα κάστρα έχουν μετατραπεί σε μουσεία, ενώ το καθένα κουβαλάει το δικό του μύθο. Επιλέξαμε να σας παρουσιάσουμε άλλα 9 κρεμλίνα και σας συνιστούμε να τα επισκεφθείτε όλα!

Ροστόφ Βελίκι. Το Κρεμλίνο του Ροστόφ (1670-1683) είναι ένα από τα λίγα κάστρα που δεν χτίστηκαν για αμυντικούς λόγους, αλλά για να γίνει η έδρα του τοπικού ορθόδοξου Μητροπολίτη. Οι τοίχοι του έχουν σχεδιαστεί ώστε να ευχαριστούν το μάτι και όχι για την προστασία των κατοίκων. Μετά τη συντριπτική ήττα του ρωσικού στρατού από τους Σουηδούς, στη Μάχη της Νάρβα το 1700, ο Μέγας Πέτρος έδωσε εντολή να λιωθούν όλες οι σιδερένιες καμπάνες των εκκλησιών, και να κατασκευαστούν κανόνια. Παρά το γεγονός ότι ακόμη και η Μόσχα δεν κατάφερε να αποφύγει αυτή την εκστρατεία, το Ροστόφ κατά κάποιο τρόπο παρακάμφθηκε.

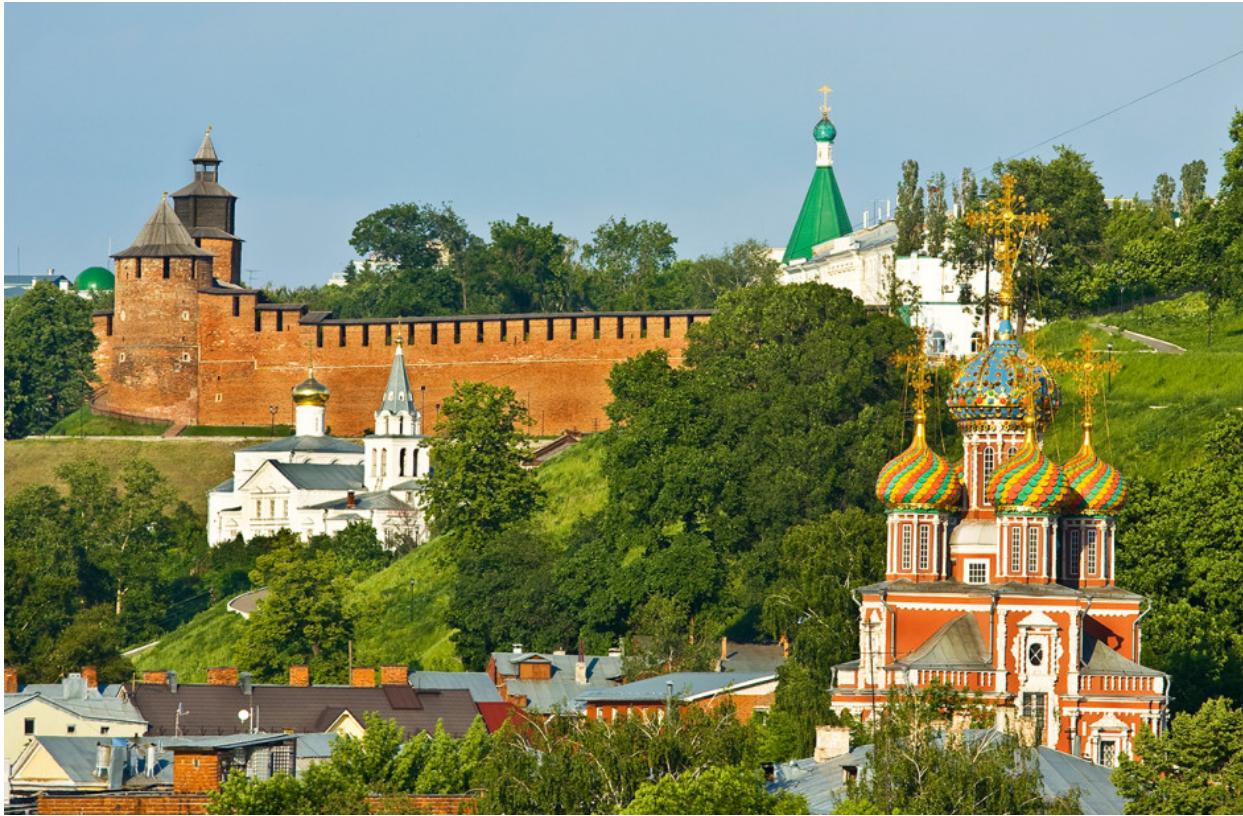
Το διάσημο λευκό Κρεμλίνο του Καζάν (1554 και 1562) είναι μνημείο της παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO. Χτισμένο σε ένα λόφο με θέα τον ποταμό Βόλγα, φιλοξενεί πίσω από τα τείχη του μερικά από τα πιο όμορφα και λαμπερά μνημεία της πόλης. Εδώ συνυπάρχουν ένα μεγάλο τζαμί, κι ένας ρωσικός ορθόδοξος καθεδρικός ναός. Το Ταταρστάν έγινε μέρος της Ρωσίας επί βασιλείας του Ιβάν του Τρομερού, μετά την πολιορκία του 1552. Δίπλα από το τζαμί, υψώνεται ο πεντάτρουλος Καθεδρικός Ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (1561 - 1562), όπου φυλάσσεται η εικόνα της Παναγίας του Καζάν, ένα από τα πιο ιερά προσκυνήματα της ρωσικής Ορθοδοξίας. / Ο δράκος Ζιλάντ, το σύμβολο της πόλης, μπροστά από το Κρεμλίνο του Καζάν.

Το Κρεμλίνο του Κολόμνα (χτίστηκε το 1531) ήταν ένα από τα μεγαλύτερα κάστρα της εποχής, αλλά τον 18ο και στις αρχές του 19ου αιώνα, οι κάτοικοι χρησιμοποιώνταν το μεγαλύτερο μέρος από τα παλαιά τείχη, ως πηγή οικοδομικών υλικών. Με διάταγμα του τσάρου Νικολάου Α' (Ρομανόφ) σταμάτησε η καταστροφή των τειχών, κι έτσι διατηρήθηκε ό, τι είχε απομείνει. Το Κρεμλίνο Κολόμνα έχει 17 πύργους, ενώ ένας φέρει το όνομά της συζύγου του Ψευδο-Δημητρίου Α', της Μαρίνας Μνίσεκ που σύμφωνα με τον τοπικό θρύλο- κτίστηκε μαζί με τον γιο της Ιβάν μέσα στους στρογγυλούς τοίχους του πύργου Μαρίνκινα. Η Μαρίνα μετατράπηκε σε μια καρακάξα και πέταξε έξω από το παράθυρο.

Πσκοφ. Στο εσωτερικό του πρωτότυπου Κρεμλίνου του Πσκοφ ανασκάφθηκαν και τα απομεινάρια του Ντοβμόντ, ένα εντυπωσιακό κατά το παρελθόν σύνολο αμυντικών οχυρώσεων με τείχη, πύλες, ναούς και κτίρια (πήρε το όνομά του από τον Ντοβμόντ, πρίγκιπα του Πσκοφ το διάστημα 1266-1299). Σήμερα, αποτελεί την «Πομπήια» του Πσκοφ και στα θεμέλια των μεσαιωνικών ναών που έφεραν στο φως οι αρχαιολόγοι, μπορεί να αναγνωστεί η βιογραφία της πόλης του Ντοβμόντ. Μέσα στην περιοχή που περικλείεται από τα τείχη υπάρχει μόνο μια εκκλησία, ο Ναός της Αγίας Τριάδας, που κτίστηκε αργότερα από τις άλλες εκκλησίες της πόλης και αποτελεί μια τυπική κατασκευή της εποχής του 18ου-19ου αιώνα. Τα ξύλινα τείχη του Κρεμλίνου χρονολογούνται από τον 8ο-10ο αιώνα.

Το πέτρινο Κρεμλίνο του Νίζνι Νόβγκοροντ χτίστηκε τον 16ο αιώνα. Ήταν ένα από τα κυριότερα αμυντικά φρούρια του νεαρού κράτους της Μόσχας, αρχικά κατά της παρηκμασμένης αλλά ακόμη ισχυρής Χρυσής Ορδής του ανίκητου πριν από τέσσερις αιώνες Τζένγκις Χαν, και αργότερα κατά την Χανάτου του Καζάν. Το φρούριο μοιάζει με πέτρινο κόσμημα απλωμένο στις πλαγιές του λόφου Κρασόβαγια.

Το ιστορικό κέντρο του Αστραχάν αναπτύχθηκε γύρω από το Κρεμλίνο του (1562-1589), τα θεμέλια του οποίου τέθηκαν την εποχή του Ιβάν του Τρομερού. Σήμερα, στο Κρεμλίνο στεγάζεται ένα εθνογραφικό μουσείο αφιερωμένο στον πολιτισμό και την καθημερινή ζωή των λαών της Περιφέρειας Αστραχάν. Επίσης, πολλές εκθέσεις φιλοξενούνται στον Πύργο Πυροβολικού, τον Πύργο της Κόκκινης Πύλης και στον Πύργο Βασανιστηρίων. Το Κρεμλίνο του Αστραχάν είναι μνημείο της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς της UNESCO.

Τούλα. Εκτός από τα περίφημα «καυτερά» της κέικ (τα πριάνικ) η Τούλα έχει διαδραματίσει και σπουδαίο ρόλο την ιστορία της Ρωσίας. Η πόλη γνώρισε τα διαδοχικά κύματα των επιδρομών των Τατάρων, για αυτό διαθέτει κι ένα από τα παλαιότερα κάστρα στη Ρωσία(1514-1520). Κατά πάσα πιθανότητα, το φρούριο ανεγέρθηκε από τους ιταλούς αρχιτέκτονες που ήρθαν στην Τούλα, μετά την ολοκλήρωση του Κρεμλίνου της Μόσχας. Οι ιστορικοί υποστηρίζουν πως για την κατασκευή του εργάστηκαν διαφορετικά συνεργεία, γεγονός που εξηγεί και τις προφανείς αισθητικές διαφορές μεταξύ των τειχών του Κρεμλίνου της Τούλα.

Στο Τομπόλσκ βρίσκεται το μοναδικό πέτρινο φρούριο στη Σιβηρία. Οι πέτρινοι τοίχοι και οι πύργοι του Κρεμλίνου κατασκευάστηκαν στο διάστημα 1683-1799. Στο φρούριο αυτό είχε «εξοριστεί» και η καμπάνα που ειδοποίησε τους κατοίκους του Ούγκλιτς για το θάνατο του Πρίγκιπα Δημήτριου, πραγματικού γιου του Ιβάν του Τρομερού. Με διαταγή του πρίγκιπα Σουίσκι, η καμπάνα υποβλήθηκε σε εικονική εκτέλεση -κατά τα ανθρώπινα πρότυπα- της αφαιρέθηκε το γλωσσίδι και στάλθηκε εξορία στη Σιβηρία.

Στο Βελίκι Νόβγκοροντ ή απλά Νόβγκοροντ βρίσκεται ένα από τα παλιότερα πέτρινα φρούρια της Ρωσίας (η πρώτη αναφορά για την οχύρωση χρονολογείται από το 1044). Αποτελεί μνημείο της παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO. Επί βασιλείας του Ιβάν Δ', η πόλη ενεπλάκη σε πολιτική αναταραχή και διχόνοια. Μόλις ο αυτοκράτορας πληροφορήθηκε ότι σχεδιαζόταν η απόσχιση του Νόβγκοροντ από τη Μόσχα, πολιόρκησε και κατάστρεψε ολόκληρη την πόλη. Σύμφωνα με το μύθο, η σφαγή σταμάτησε μόνον όταν ένα περιστέρι που είχε έρθει από μακριά, πέτρωσε πάνω στο σταυρό του καθεδρικού ναού της Αγίας Σοφίας, βλέποντας από ψηλά το αίμα που έρρεε στους δρόμους.

Πηγή: gr.rbth.com